

Yttrande från Ekonomiska och sociala kommittén om "Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om arbetskraftskostnadsindex"

(2002/C 48/24)

Den 13 september 2001 beslutade rådet att i enlighet med artikel 262 i EG-fördraget rådfråga Ekonomiska och sociala kommittén om ovannämnda förslag.

Sektionen för Ekonomiska och monetära unionen, ekonomisk och social sammanhållning, som svarat för kommitténs beredning av ärendet, antog sitt yttrande den 12 november 2001. Föredragande var Renate Hornung-Draus.

Vid sin 386:e plenarsession den 28–29 november 2001 (sammanträdet den 29 november 2001) antog Ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 49 röster för, 2 röster emot, och en nedlagd röst.

1. 1.Sammanfattning av grunddokumentet

1.1. Under flera år har avsaknaden av en aktuell och jämförbar indikator för utvecklingen av arbetskraftskostnaden på kort sikt ansetts vara en av arbetsmarknadsstatistikens största brister. Efter att under 90-talet ha lagt ned mycket arbete på ett arbetskraftsprisindex bestämde sig kommittén för det statistiska programmet (KSP) 1997 för att betrakta arbetskraftsprisindexet som en möjlig långsiktig lösning och att införa ett arbetskraftskostnadsindex som en övergångslösning, dock utan att det fanns någon rättslig grund för detta.

1.2. Det arbetskraftskostnadsindex som regelbundet tas fram och sprids sedan dess är långt ifrån tillfredsställande vad gäller aktualitet, omfattning och jämförbarhet.

1.3. Detta är anledningen till att Handlingsplanen för statistikkrav avseende EMU (godkänd av Ekofinrådet den 29 september 2000) inkluderade arbetskraftskostnadsstatistik på kort sikt i det paket med förslag till förordningar som lades fram inför Europaparlamentet och rådet under våren 2001.

1.4. Kommissionen har nu lagt fram ett förslag till förordning om arbetskraftskostnadsindex. I kommissionens motivering står det bl.a. att inom ett område av EMU:s storlek anses arbetskraftskostnader i allmänhet vara en av de största potentiella inflationskällorna. Ett aktuellt arbetskraftskostnadsindex är därför av mycket stor betydelse för Europeiska centralbanken för att denna skall kunna bevaka inflationen inom EMU, men även för arbetsmarknadens parter när dessa skall genomföra löneförhandlingar.

1.5. Den föreslagna förordningen föreskriver att medlemsstaterna kvartalsvis skall redovisa uppgifter från arbetsgivarna angående arbetskraftskostnader som i möjligaste mån skall

bygga på befintliga uppgifter. Dessutom skall alla verksamheter, oavsett storlek, inbegripas. Registreringen skall utvidgas till alla näringsgrenar, inklusive den offentliga sektorn.

1.6. De diskussioner som förts med medlemsstaterna inom arbetsgrupperna och inom Kommittén för det statistiska programmet har lett till en minskning av antalet uppgifter som infordras. Det krävs till exempel ingen uppdelning efter yrke eller deltids-/heltidsarbete. Förslaget till förordning överensstämmer med den föreliggande lagstiftningen beträffande arbetskraftskostnader, inkomster och nationalräkenskaper.

1.7. Den metod som skall användas för indexet och formatet på de data som skall överföras, tillsammans med kriterierna för kvalitetsbedömningen av de arbetskraftskostnadsindex som medlemsstaterna inkommer med, definieras i detalj i kommissionens förordning.

2. Utvärdering

2.1. Ekonomiska och sociala kommittén välkomnar kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om arbetskraftskostnadsindex. I en globaliserad värld påverkas företagens och därmed också EU-medlemsstaternas konkurrenskraft i hög grad av arbetskraftskostnadsutvecklingen. Ur Ekonomiska och sociala kommitténs synvinkel finns det ett stort behov av pålitlig, jämförbar och aktuell information om utvecklingen av arbetskraftskostnaderna i Europeiska unionens medlemsstater.

2.2. Det arbetskraftskostnadsindex som kommissionen för närvarande offentliggjort uppfyller inte kraven, eller inte tillräckligt, eftersom det bygger på de olika metoder och definitioner som används i de nationella statistiksystemen. Det krävs därför ett nytt index.

2.3. Förslaget till förordning om arbetskraftskostnadsindex är i princip utformat så att det på ett bra sätt avspeglar den aktuella arbetskraftskostnadsutvecklingen. ESK ställer sig i synnerhet positiv till

- användningen av tillgängliga nationella registeruppgifter såväl som,
- tillämpningen av lämpliga statistiska skattningsmetoder genom de nationella statistikkontoren. Ekonomiska och sociala kommittén uppmanar de nationella statistikkontoren att utnyttja denna möjlighet.

2.4. ESK hyser emellertid oro och tvivel beträffande en rad olika punkter i förslaget till förordning i dess nuvarande form. Dessa betänkligheter gäller följande delar av förordningen:

2.4.1. Att inkludera små företag och mikroföretag i statistikinsamlingen ger upphov till en målkonflikt mellan önskan om ett arbetskostnadsindex av hög kvalitet och kravet att avlasta små och medelstora företag från administrativa uppgifter. ESK rekommenderar kommissionen att undersöka möjligheten att införa ett förenklat insamlingsförfarande, inbegripet att utnyttja andra lämpliga källor, eller att göra motiverade undantag. I samband med detta bör man använda resultaten av de "pilotstudier om genomförbarheten när det gäller att samla in fullständiga uppgifter från statistiska enheter med mindre än tio anställda" som ändå måste genomföras enligt artikel 4 i Rådets förordning (EG) nr 530/1999 ⁽¹⁾ om strukturstatistik över löner och arbetskraftskostnader.

⁽¹⁾ EGT L 63, 12.3.1999, s. 6.

2.4.2. Den separata registreringen av arbetskraftskostnaderna utan regelbundet betalda premier och bonus leder till oproportionerligt höga arbetskraftskostnader och andra omkostnader. Man kan befara att de högre arbetskraftskostnader och övriga omkostnader som hänger samman med bonusregistreringen (D.11112 i bilaga II till kommissionens förordning (EG) nr 1726/1999) försämrar såväl aktualiteten som kvaliteten på de data som förmedlas, vilket leder till att deras informationsvärde minskar. ESK kräver därför uttryckligen att man avstår från detta index eller att man endast redovisar det en gång om året.

2.4.3. ESK erkänner nödvändigheten av ett uppdaterat arbetskostnadsindex finns tillgängligt, men tvivlar starkt på att medlemsstaterna kan iaktta den planerade 70-dagarsfristen eftersom denna är för kort för att de administrativa uppgifterna skall hinna bearbetas. ESK föreslår därför att fristen förlängs till 90 dagar under en övergångsperiod på fem år. På så vis hinner medlemsstaterna ställa om statistiksystemen och uppfylla de nya kraven.

2.4.4. Utvidgningen av arbetskraftskostnadsindexet till avdelningarna L, M, N, och O i NACE Rev.1 kan dessutom ytterligare fördröja utarbetandet och offentliggörandet av indexet, eftersom dessa ekonomiska områden i några medlemsstater ännu inte alls, eller ännu inte i tillräckligt hög grad omfattas av statistiken. Till att börja med vore det därför önskvärt att utarbeta ett delindex som inte omfattar avdelningarna L, M, N och O i NACE Rev.1.

Brüssel den 29 november 2001.

Ekonomiska och sociala kommitténs

ordförande

Göke FRERICHS